

žgali sila veliko. Skrivaj sem poprašal krčmarja, ali ti Turki res nikoli vina ne pijó? O, pa še kako! — mi odgovori — pijó vsi vino in rakijo, samo da jih nihče ne vidi; tudi drug drugemu ne zaupa; posamem prihajajo k meni zdaj ta, zdaj ta; hitro zvrne čašo rakije (žganja) ali vina, pa gré, pride zopet, popije in gré ali napolni čibuk, se vsede, kave zahtevajoč, pri kateri dolgo sedí duhan pušoč, med tem pa čašo za čašo vina ali rakije izpraznjuje. Tako — pravi — delajo vsi. Zdaj pa potegnem jaz iz torbe kračo, narežem lepe kosove, in Turke, ki po svojem verozakonu ne smejo svinjskega mesa vživati, zapeljujem ž njimi, kakor nekdanj satan Kristusa, — al nič nisem opravil. Krčmar se mi smeja in mi na uho pošepotá: „Ali vidite, kako se jim sline cedijo! Da imam jaz takega lepega mesá, vsega mi še danes pojedó, pa tako, da ne bi drug za družega vedel, in koliko bi pri njem še vina potočil!“ Zdaj se oglasi ombaša, zapovednik vojakov: „Gospóda! na svinjsko mesó je treba dobrega vina; jaz bom plačal; daj gospodinoma vina, oštir! Zdaj pokliče za naji vina drugi in tretji Turčin in redom vsi. Gospoda, morata, da pijeta, da pomnita, kdaj sta bila na Turškem. Na meso je treba vina, po vinu bota dobro spala, pijta! pijta!“ — tako nudijo naji. Midva pa jim dajeva kave za kavo, čibuk za čibukom. E! — se oglasi zopet ombaša — škoda, da vaji ni jutri ondi, ko pride véliki vezir z inženirji in z mnogo gospodo le-sém; že je v Nišu, in od todi bode novo cesto vbral, — do Carigrada.

Toliko iz sultanovega carstva, kjer sem dve uri prvikrat v turškem društvu, če tudi ne nobel, pa vendar veselo živel. Vrnila sva se s kapitanom nazaj v Aleksinac. (Dal. prih.)

Dopisi.

V Buda-Peštu 13. julija. V. — (Dalje.) Ako posamezne dele Budina z Ljubljano primerjaš, kar se lege tiče, si moraš stari Budin ondi misliti ali še nekaj dalje, kjer je v Ljubljani suhi bazar; od suhega bazarja nazaj proti zidanemu mostu si pa misli „Neuštift“ ob vsaki strani ceste z eno vrsto hiš. V „Neuštift-u“ so najimenitnije toplice v celem Budinu, tako zvani „Kaiserbad“ (cesarske toplice) ravno nasproti Marjetinemu otoku. V cesarske toplice vsako leto na tisoče hromih in betežnih prihaja, se ve, da tudi nekaj takih, kateri nimajo družega opravila, kakor za veseljem dirjati, dragi čas gubiti in denarje zapravljati. Prec zraven cesarskih toplic so turške ali Lukačeve toplice (Lukas-Bad), kamor ljudje vrelo topliško vodo pit hodijo. Na hribu nad „Neuštift-om“ je pokopališče nekega turškega proroka, do katerega vsako leto nekaj vmazanih Turčinov žebraje priroma; od dalječ je to pokopališče (spominek nekdanjega turškega gospodstva v Budinu) precej visoki kupli podobno. Zvezni del med „Neuštift-om“ in budinskim vodnim mestom (Wasserstadt — vizi-varos) se imenuje „Landstrasse“ (cesta na deželo), o katerem ni nič posebno znamenitega. — Vodno mesto je pa najpoglavitejši del Budina, ter ima največ obivalcev. Misli si v Ljubljani Prule in kraj od zidanega mosta med Golovcem in Gradom (ako bi tam Gruberjevega grabna ne bilo), Kurjo vas, karlovško predmestje, stari trg in celi del Ljubljane na desnem bregu Ljubljanice do mesarskega mosta in sejmskega trga, pa imaš primerljive z budinskim vodnim mestom. Najzanimivejša v celem vodnem mestu je „Gans-ova“ železolinica, v kateri se leto in dan na tisoče železnih kolés in železnih pragov za železne ceste in še več družih stvari take baže lije. Tudi gorke toplice (kraljeve) se v vodnem mestu nahajajo. — V vodnem mestu (na bombi-

nem trgu pri farni cerkvi sv. Ane) postajajo parobrodi, kateri proti Dunaju klopotajo ali pa od Dunaja priplavajo. V vodnem mestu je največ štacun in tudi največ obrtnikov in rokodelcev. Od vodnega mesta (pod železnim ali verižnim mostom) pa do srbskega mosta ste le nekaj časa dve vrsti hiš, potem pa samo ena pod trdnjavinim hribom, — misli si ljubljanske Poljane do šent-Peterskega mosta. Ta del Budina se imenuje „Taban“, tudi ribiško mesto. V Taban-u je v celem budinskem mestu največ judov. Nad Tabanom na trdnjavinem hribu stoji krasni kraljevi grad. — Od srbskega mesta dalje proti jugu pod skalovitim Bloksberg-om na prav tesnem prostoru ob Donavi pelje stara vélika cesta do Promontor-a in dalje proti Štajarskemu; zdaj, proti jugu in jugo-zapadu gotovo nima ta cesta velike važnosti več. — Še dveh reči v Budinu moram omeniti, namreč budinskega tunela ali prerova, in pa lepe nove Albrecht-ove ceste, ktera se pred tunelom na trdnjavin hrib zavije ter je tako zložno napeljana, da se prav nič ne utrušiš, ako po nji v trdnjavo šetaš. Tunel je skoz trdnjavini hrib zdolben, tako, da od verižnega mosta cesta v Kristinino mesto naravnost skoz tunel pelje; pred je bilo od mosta v Kristinino mesto treba skoz Taban in srbsko mesto hoditi ali pa čez trdnjavo, ktera pot je pa še bolj težavna in nič krajša bila. Peš človek mora skoz tunel kakor tudi čez verižni most 2 nova krajcarja plačati. — Tunel je več sto sežnjev in blizo tako dolg kakor most. — Tunel in most je ravno isti mojster zidal (Angličan Clark), kateri je pred kakimi 14 dnemi umrl. Za zidanje mostu in tunela so se ustanovila društva, ktera so potrebne denarje preskrbela; most je bil viharnege leta 1848. najprvič odprt, tunel je bil pa (če se ne motim) še le leta 1857. dokončan. Po stezah in potih nad tunelom na strmem bregu trdnjavinega hriba se je rano in zvečer kaj prijetno sprehajati; to sprehajališče se „Elipse“ imenuje ter je dobro z akacijevimi drevesi obsenčeno. Pogled s tega sprehajališča na most in v Pešt in dalje čez veliko ogersko ravnino je krasen. (Dal. prih.)

Iz Gradca. — Gosp. dr. Tancer, ki se najbolj z ozdravljanjem zob vkvarja in je pretekli mesec tudi od c. k. državnega ministerstva za učitelja zdravilstva zob na vseučilišču našem potrjen bil, bode prihodnje šolsko leto začel to učiteljstvo teoretično in praktično v deželni bolnišnici, kjer bode tudi bolezní zob in ust ozdravljaj. Revnim bode brez plačila na pomoč.

Iz Liburnije 14. julija. U. G. — V Kastvu osnovalo se je „comitato pei feriti militari“, to je, društvo za ranjene vojake, ki ima bolnišnico z 20 posteljami. Lepo in hvalevredno podvzetje! Al ker je klic na pomoč temu ljudomilemu delu talijansk, se človek skor prestraši, misleč, da stari Kastav za talijanske gladiatore išče pomoči. Znano je, da vsa Liburnija je trdo slovanska, in da le malokdo laško zná. Saj vendar ne bode talijanstvo tukajšnje južnemu dušmanu steze ravnalo? Zato Kastavci! spomnite se svojih slavnih prededov, in premislite, kakovo sumnjo so si mnogi Istrijani navlekli na glavo, ko so talijanstvu preveč pot gladili. Začnite se zavedati svoje narodnosti, narodnosti slovanske; naj vam je v tem izgled Talijan, ki tudi le svojo narodnost goji, ne pa ptuje. Ne pokladajte se tujčevi peti!

Iz Loža na Notranjskem 19. julija. — a — Razglas o „črni vojski“, ki nam je došel 17. t. m. iz Ljubljane, izbudil je pri nas velik strah. Ako bodo kmetje zdaj, ko je največ dela, morali vse popustiti in čakati sovražnika po hribih, od česa bomo potem pozimi živeli? Še druga leta, ko smo pospravili vse s poljá, nam je šla jako trda za živež, kaj bo pa letos, ako kmeta pokličejo v črno vojsko? Bog se usmili!

Iz Kranja 23. julija. — Dasiravno v tako nemirnem času, kakor je sedanj, ko vsaki s težkim srcem pričakuje le novic od severa in juga našega cesarstva, ne bode zelo zanimivalo bravecev „Novic“ izvedeti, koga smo volili v naš mestni odbor, vam vendar-le naznamim imena naših mestnih očetov, katerim je zaupanje mestjanov izročilo skrb za blagor našega mesta. Parlamentarna disciplina zmagala je tudi pri nas. Da bi se namreč glasovi nepotrebno ne raztresali, osnoval se je odbor, ki je nasvetoval volivcem take može, o katerih smo prepričani, da ne bodo delali za svoj lastni prid, ampak na blagor mesta. Da je ta odbor domoljubnih mestjanov res prave može zadel, pričala je volitev 5. in 6. t. m. Izvoljeni so bili vsi, kakor so bili nasvetovani. Dosedanji župan gosp. Šavnik se je zavaljo starosti odpovedal županstvu, katero je hvalevredno opravljal, pa tudi odboru, in je tako izročil butaro mestnega zastopništva mlajšim močém. Za odbornike bili so izvoljeni gg.: Karol Florijan, K. Gecelj, Leopold Jugovic, Fr. Krisper, J. Marenčič, Tomaž Pavšler, prof. Janko Pajk, Mat. Pirec, dekán J. Reš, Jan. Šifrer, Fr. Šifrer in Andrej Trebar. Za namestnike odbornikov pa gg.: V. Gogala, M. Fok, Jože Krenar, Peter Majer, dr. J. Sterbenec in Juri Zavrl. — Kot predsednik po letih so sklicali potem naš prečastiti gosp. dekán 12. dne t. m. nov odbor, da izmed sebe voli župana in mestna svetovavca. Razložili so tudi pred volitvijo v krepkem govoru važnost te volitve. Za župana je bil potem izvoljen trgovec in predsednik čitalnice naše g. M. Pirec, za svetovalca pa gospoda J. Marenčič in Tomaž Pavšler. Dobili smo s to volitvijo tri nove krepke moči v naš mestni odbor, namreč znanega vrlega domorodca gosp. Leop. Jugovic-a, gosp. prof. Pajk-a in g. dr. Jurja Sterbenc-a. Vsi drugi so bili že poprej v odboru. — 21. julija se je tudi na naši gimnazii končalo s zahvalno mašo šolsko leto. Glavna šola konča se ta teden. Gimnazijalno letno sporočilo se bode izdalo še le konec meseca, in kakor slišimo, ga bode letos vendar kinčal slovensk spis. — Kakor živi potrebi vstreza in nas razveseljuje c. kr. deželna vlada s tem, da izdaje vojskina naznanila tudi v slovenskem jeziku, tako nas je osupnil klic g. deželnega glavarja na tako imenovano črno vojsko. Vsakemu, še prostemu kmetu zdelo se to zelo zelo nevarno. Prav hvaležni smo tedaj sl. deželnemu in mestnemu odboru, da sta tako krepko in zdatno zavrnila „Landsturm“, kateri tudi pri nas in v vsej okolici nima nobenega za-se, še uradnikov ne. Da je edino pravo nabirati prostovoljne vojake, je tudi naša misel. — H koncu še to žalostno novico, da so danes v Stražišu skor vse hiše na levi strani ceste proti Loki pogorele; začelo je goreti v nekem hlevu. Hvala Bogú, da so rešili desno stran; sicer bi bilo zgubljeno celo Stražiše.

Iz Ljubljane. Rešena je strahú naša dežela: črne vojske ne bode! Pa še vsega tega hrupa bi treba ne bilo, ako bi se bilo na ustavni poti vprašalo, kaj deželni in mestni zastopniki o tej zadevi svetujejo. Zdaj ko je sl. državno ministerstvo slišalo glas dežele po deputaciji naši, brž je enostransko stvarjeni ljudski vzdig preklicalo in z ukazom od 20. dne t. m. velelo, naj se, ako utegne sovražnik predreti v našo deželo, v podporo cesarski armadi nabiró prostovoljni brambovci, ki se imenujejo deželni strelci in ki se bojo za čas potrebe tako ravnali kakor drugi vojaki. Nabirali se bojo v Ljubljani in pa pri vsacem cesarskem kantonu; v Ljubljani se nabira začne danes (25. julija), naberališče je v zvezdinem drevoredu. Jemali se bojo le močni ljudje, ki so kos hribovskim stražam; kogar komisija potrdi za deželnega strelca,

prejme na roko 8 gld.; ako je doslužen vojak, 10 gld.; če je pri vojaci že koprol ali še več bil, pa 15 gold. Vdinjani prosták dobiva plače na dan 54 kr., vodnik 57 kr., še viši 62 kr., 68 kr. do 73 kr. Tudi tobaka dobó. Oficirji se plačajo po 50, 60 in 75 gold., zdravniki po 60 in 50 gld. na mesec. — Nabralo se bode gotovo veliko brambovcev, ker plača je dobra in služba le začasna. Pri tej priliki pa vprašamo le to: kako da naši „planinski lovci“ niso ostali za brambo domačih naših mej? Koroški „planinski lovci“, ravno tako nabrani kot naši, so ostali na Koroškem, da branijo mejo. Zakaj ne tudi naši?

— Kakor slišimo, so Njih Veličanstvo potrdili sklep deželnega zbora, da po novi osnovi bode — razun Ljubljane — 11 cesarskih okrajnih poglarstev (Bezirkshauptmannschaften) na Kranjskem namesti sedanjih 30 okrajnih predstojništev.

— Ker je slana majnika meseca veliko škodo naredila tudi na Kranjskem, je c. k. denarstveno ministerstvo, kakor v doljni Avstrii, tako tudi na Kranjskem dovolilo, da se prizadetim kmetovavcem dovolijo ne navadni odpustki davkov.

— (*Iz seje mestnega odbora 18. in 21. dne t. m.*) Med drugimi sporočili poroča gosp. župan, da podvzetniki novega ljubljanskega mosta („čevljarskega“) so pisali magistratu, da je most (železni) dodelan in da njega stavbo le to ovira, ker še Ljubljana ni zaprta. Zbor je sklenil, da se jim odgovori, da po pogojih je to skrb podvzetnikov, a ne mestne gosposke. Dalje poroča g. župan, da, ker bi bila „črna vojska“ za deželo zelo nevarna, se je brž po razglasu tega oklica mestni odbor pridružil deželnemu odboru v tem, da sta šla k c. kr. deželnemu poglavarju in prosila za odvrnjenje te nadloge; ker pa je stvar važna, sta bila pl. dr. Karl Wurzbach in dr. Župan naprošena, da se v imenu kranjske dežele in Ljubljane podasta na Dunaj in ondi na višjem mestu razložita, kako da bi „črna vojska“ brez vspeha, sicer pa še tudi nevarna bila. Obá gospoda sta radovoljno sprejela poslanstvo in se brž podala na Dunaj. Potem priporoča gosp. župan, da gledé na vojne homatije, katerim je Ljubljana prav blizu, bode treba misliti na javno varnost, ako se zgodi, da ostane mesto celó brez vseh vojakov. Treba bode tedaj, da policijski odsék nasvetuje mestnemu odboru, kaj bode v tem položaji storiti; ponudba društva „Južnega Sokola“ more jedro biti še obširnišim predlogom. — Po sporočilih teh vpraša odbornik Jožef Pleiweis: kako to, da je mestni odbor unidan, ko je gospod nadvojvoda Albrecht šel skozi Ljubljano, komaj dve uri pred dohodom dobil vabilo, da se pokloni slavnemu vojskovodju? Na to župan odgovori, da kakor deželni odbor in svetli knezoškof niso dobili od deželnega gospoda poglavarja nobenega naznanila o prihodu nadvojvodovem, tako tudi mestni odbor ne. Interpelant obžaluje, da se je mestno zastopništvo zanemarilo o naznanilu, ki ste ga vendar prejeli dve privatni družbi, in želi, da bi se kaj takega ne zgodilo več. — Odbornik pl. dr. Kaltenegger vpraša: ali bi ne bilo treba, da se šije Gruberjevega kanala varujejo poškodovanja brž iz začetka? Gosp. župan obljubi odgovora v prihodnji seji. — Odbornik dr. Valenta vpraša: ali se bo Ljubljana letos res zaprla in kako? Skrb mu je zato, ker se je kolere bati, smrdljivi kanali pa bi po tej zaprti še bolj prišli na dan. Gosp. župan naznani, da še le potem, ko bode zatvornica na Ljubljanci gotova, se bode odločilo, kako in kaj; to pa je že zdaj gotovo, da na vsaki način vsako saboto zvečer se bode zatvornica odprla in še le v nedeljo ponoči zopet zaprla; se vé, da se zatvornica celó ne bo zaprla, ako bi zdravje mesta to zahtevalo. — Odbornik Horak želi izvedeti, kako to, da je bilo nem-

škemu turnerskemu društvu prihod Njih cesarske visokosti naznanjen, národnemu južnemu sokolu pa ne? Gospod župan zavrne, da tega ne vé, ali so bili turnerji vabljeni ali ne; ako pa so bili, znabiti, da so bili vabljeni zato, ker so v strežbi ranjenih vojakov obstojni del gospejnega društva. — Odbornik Vrhovec se čudi, da se mestni uradnik dr. pl. Stöckl predrzne zdaj in zdaj govoriti v imenu ljubljanskega mesta, in odbornik Horak dodaja tej graji, da strelska družba razpošilja vabila, ki segajo čez ude tega društva, v to pa ima le mestni župan pravico. Gospod župan razjasnuje te opazke, rekši, da dr. pl. Stöckl je govoril le v imenu turnerskega društva in da strelska družba je vabila le svoje strelce. — Odbornik Horak želi, da bi se zavoljo velicim opravil število magistratnega odseka pomnožil od 5 odbornikov na 7; župan odgovori, da to ne gre, ker občinski zakon odločuje le 5 odbornikov.

Po vsem tem se začne obravnave po vrsti dnevnega reda. Odbornik dr. Schöppl nasvetuje v imenu denarstvenega odseka to-le: Ker mesto za nenavadne stroške, ki jih je že imelo in jih bode še imelo, silno potrebuje v vsem skupaj 100.000 gold.; toliko denarja na pósodo vzeti pa mestna občina ne more brez privoljenja deželnega zbora, deželnega zbora pa morebiti še dolgo ne bode, tedaj naj se deželni odbor naprosi, da dobí zato cesarjevo privoljenje. Ker pa že med tem mesto potrebuje denarja, naj si brž izposodi pri naši hranilnici 25.000 gld., in če je treba, naj zastavi mestno posestvo. Oba predloga je zbor enoglasno sprejel. Dalje je poročal dr. Schöppl, da je pl. Peter Radić dovršil vredbo stare mestne registrature in mestnega arhiva in da je med starinami našel mnogo pisem, za zgodovino mestno in deželno jako imenitnih; da se ta pisma naznanijo dalje po svetu, nasvetuje dr. Schöppl, naj se en prepis Radićevega znanstvenega sporočila izroči tukajšnjemu zgodovinskemu društvu. Zbor enoglasno pritrdi temu nasvetu. — Potem odbornik dr. Bleiweis v imenu policijskega odseka poroča o orodji za novo vredjeno mestno cimentarnico, za katero se potrebuje 742 gold. 25 krajc. Govorili so o tej zadevi odborniki Stedry, dr. Orel, Deschmann in župan; konec obravnav pa je bil ta, da se kupi vse potrebno orodje, — da pa tudi okraj ljubljanske okolice, ktera se poslužuje ljubljanske cimentarnice, doplača primeren donesek, — da se vse orodje zapiše v inventár, kateri naj — po nasvetu Deschmannovem — leži odprt v cimentarnici, — da se to orodje, ki ga g. Černi hranuje v cimentarnici mestni, večkrat po mestni gospóski preišče in pregleda, in da se naposled naredí tarifa, po kateri se mora cimentarnik ravnati. — Dalje poroča dr. Bleiweis v imenu policijskega odseka še o vpeljavi mrtvaških vóz v Ljubljani, ktere napraviti se tapecir Doberlet ponuja. Ko je poročevalec zboru razložil, da ne deželna vlada ne knezoškofija ne ovirata mrtvaških vóz, s kterimi se mrličí v vseh večih mestih na pokopališče vozijo, in je povedal, kako so ti vozovi v Zagrebu, Gradcu in Pragi vredjeni, je predlagal zboru ta dva nasveta: 1) prav je, da se vpeljejo mrtvaški vozovi, al brez vse sile; tedaj naj se nosijo mrličí na pokopališče kakor dozda, ali pa naj vozijo, kakor je mestjanom drago; 2) magistrat naj naznani knezoškofijskemu konsistoriju, da mestna gosposka mrtvaških vozov ne more prevzeti na svoj račun, da pa hoče tarifo ustanoviti, ako jih Doberlet prevzame. Ko odbornik dr. Valenta podpira vpeljanje mrtvaških vóz, posebno potrebnih v kužnih boleznih, je zbor enoglasno sprejel oba predloga.

V seji 21. julija je gospod župan naznanil zboru, da tudi za drugo rekrutbo ne bode treba nabirati novincev, ker celo število, ki ga mora mesto dati, se

je nabralo že po prostovoljcih. Naznanilo županovo je bilo z glasnim dobro- in pravoklici sprejeto. — Potem odbornik dr. Zupan, ki je ravnokar iz Dunaja prišel, poroča o poslanstvu svojem, da je prav po sreči se izteklo: ne bode ne črne vojske po sili, ampak nabirali se bojo prostovoljci, za ktere se utegne iz vojaške kase vzeti 60 do 80.000 gold. To sporočilo je bilo z velicim veseljem sprejeto in po predlogu dr. Valente je bila zahvala izrečena gosp. dr. Zupanu, da se je po željah mestnega odbora z gosp. dr. pl. Wurzbachom nemudoma na Dunaj podal in še s živo besedo podperal, kar sta deželni in mestni odbor pismeno rekla. Župan je odboru naznanil, da je bil s pismom, ki ga je po naročilu državnega gospoda ministra gosp. dr. Zupan iz Dunaja 18. dan t. m. pisal, brž isti dan pri gosp. deželnemu poglavarju, ki mu je zagotovil, da bode brž razposlal okrajnim predstojnikom preklic črne vojske. Odbornik V. C. Zupan obžaluje, da tega preklica ni že danes v vradni „Laib. Zeitg.“, da bi se bilo zbegano ljudstvo potolažilo; on ne stavi ne interpelacije ne predloga o tej zadevi, a samo to hoče, da se ta opazka stavi v zapisnik. — Odbornik dr. pl. Kaltenegger v imenu policijskega odseka bere načrt, kako naj bi se, ako potreba nanese, osnovala mestjanska bramba v Ljubljani. Ta potreba bi takrat nastala, kadar bi celó vsi vojaki zapustili Ljubljano in bi tedaj 12 móž, ki jih šteje mestna straža, ne zadostili ohranjenju reda in miru in javne varnosti. Zeló živ je bil razgovor, včasih brez potrebe srdit. Obveljalo je, da vsak od 18. do 50. leta, kdor ima v mestu volilno pravico in plačuje davek, je dolžán stopiti v mestjansko brambo, ktera ravno po tem zadobí veljavo, da zaupljivi možje čujejo nad mirom in varnostjo mestno. Zato se tudi v mestjansko brambo ne bojo vzeli taki, ki so po §. 29. a. b. c. občinskega zakonika zgubili volilno pravico. Prosti te mestjanske službe so: mestni odborniki, kteri bojo tako noč in dan v službi, ako utegne sovražnik priti, in pa duhovni. Vsak more namesti sebe v službo poslati namestnika, vendar mora ta namestnik vselej iz vrste tistih mestjanov biti, ki so v brambo poklicani. „Južni Sokol“, „Laib. Turnerverein“ in strelsko društvo, ki so se prostovoljno ponudili, delajo vsak za se samosvojno svojo kompanijo. Ako še kdo drug, ki ni v to zavezan, hoče v vrsto mestjanske brambe stopiti, naj položi prošnjo za to mestnemu odboru; te brambe pa se morejo odkrižati taki, ki spod 8 gold. 40 kr. direktnega davka plačujejo in prošnjo vložé mestnemu odboru za odpust. Posebne obleke ne bo imela ta bramba; trak okoli nadramja z mestnima barvama (belo-zeleno) je edino znamenje; orožje tudi ni vsem enako predpisano. — Morebiti da vsega tega ne bode treba.

— Razun živinozdravilske šole so se že vse tukajšnje šole končale. Govorili bomo drugi pot kaj več o njih.

— Kdor želi kaj lepega videti, naj gré pogledat prezali tabernakelj za cerkev v Šent-Rupertu k gosp. Zadnikarju (predmesto sv. Petra zraven Cesarja št. 143). Videti ga bo le še nekaj malo dni.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Na čelo današnjemu novičarju stavimo preimenitno novico, da za 5 dni je med našo in prusko armado vojska ustavljena. Ta dôba se je začela v nedeljo opoldne in preteče v petek opoldne. Namen tega vojskeinega prestanka je, da bi se v tem času našla podloga za mirno spravo. Zato so se avstrijski poslanci grof Karoly, baron Brenner in topniški